

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Β' - ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

1.- Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

1) Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

γ) Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

5.- ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

a) Έπιστολή 14^{ης} Οκτωβρίου 2004 πρὸς ἔφημερίδα «ΕΣΤΙΑΝ»

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΚΑΙ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑΙ ΤΙΜΑΙ

Λ*Λ*Λ*Λ

Νέα Πεντέλη, 14^η Οκτωβρίου 2004

*Ἐφημερίδα «Ἐστία»,
Ἀνθίμου Γαζή 7,
105 61 Ἀθήνας.*

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τό, μεστόν πικρῶν ψηλαφητῶν ἀληθειῶν διὰ τὸν ἔθνοπροδοτικὸν ἐπὶ τοῦ «Μακεδονικοῦ» ρόλον τοῦ Κ.Κ.Ε., - βεβαίως τῆς τότε ἡγεσίας του καὶ μιᾶς δρακὸς ἀφιονισμένων ἰδεολογικῶς ὑψηλοβάθμων στελεχῶν του, καὶ ὄχι φυσικὰ τῆς μεγάλης μάζης τῶν παραπλανηθέντων ὀπαδῶν του, - ἄρθρον τοῦ συνεργάτου σας Κυρίου *Γερασίμου Ἀποστολάτου*, ὑπὸ τὸν τίτλον «*Παῦλος Μελάς καὶ Κ.Κ.Ε.*», εἰς τὴν ΕΣΤΙΑΝ τῆς 9.10.2004, φέρεται ὅτι ὁ πολὺκλαυστος ἥρως ἐθανατώθη τὴν 13.10.1904 εἰς τὴν *Σιάτισταν Καστοριάς*. Ἐὰν δὲν πρόκειται περὶ τυπογραφικοῦ σφάλματος, θὰ ἤθελα νὰ σημειώσω, ὅτι χωρὶον μὲ τοιοῦτον ὄνομα εἰς τὴν περιφέρειαν Καστοριάς δὲν ὑπάρχει ! Ὑπάρχει ἡ κωμόπολις *Σιάτιστα*, πατρίς τοῦ πρωταγωνιστοῦ τῶν Ὀρλωφικῶν (1770), ἀξιωματικοῦ τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ, *Γεωργίου Παπαζώλη*, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας *Βοῖου* τοῦ νομοῦ *Κοζάνης*, ἄσχετος πρὸς τὸν τόπον θυσίας τοῦ *Παύλου Μελά*. Αὐτὸς ἐθανατώθη ἀπὸ τουρκικὸν βόλι εἰς τὸ χωρίον *Στάτιστα* (ὄχι Σιάτιστα) περιοχῆς *Κορεστίων Καστορίας*, μετονομασθὲν ἤδη ἀπὸ τοῦ 1928, πρὸς τιμὴν τοῦ ἥρωος, εἰς *Μελάς*.

Κύριε Διευθυντά, ἀσήμαντος ἡ προκειμένη παραδρομὴ. Ἀλλὰ μὲ τὴν εὐκαιρίαν θὰ ἤθελα νὰ ἐπισημάνω τὸ θλιβερώτατον γεγονός τῆς ἀδιαφορίας τῶν σημερινῶν μας ταγῶν διὰ τὸ κόσμημα αὐτὸ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἱστορίας, τὴν μεγαλυτέραν μετὰ τὸ 1821, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἔχω τονίσει, ἐποποιῖαν τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα. Ἀδιαφορίας ἀκόμη καὶ αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ἐναβρύνονται συχνάκις πλειοδοτοῦντες εἰς ἐθνικοπατριωτικὸς λόγους...

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Κείμενα ἀπὸ τὴν Ἱστοσελίδα www.sartzetakis.gr

Πράγματι, ἐφέτος συνεπληρώθησαν 100 χρόνια ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ *Παύλου Μελά*. Θὰ ἐπερίμενε λοιπὸν κανεὶς ἢ ἐπέτειος αὐτῇ νὰ λάβῃ τὸν χαρακτήρα πανεθνικοῦ ἑορτασμοῦ. Καθολικοῦ, μὲ σχετικὰς ὀμιλίας καὶ εἰς τὰ Σχολεῖα, κλπ. Διὰ νὰ διδάσκωνται οἱ νέοι καὶ νὰ μὴ λησμονῆται ἡ ἐθνικὴ μας Ἱστορία· καὶ διὰ νὰ τιμηθοῦν κυρίως οἱ γηγενεῖς, οἱ ἀφανεῖς αὐτόχθονες Μακεδόνες, οἱ ὅποιοι μὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας των, βοηθούμενοι βεβαίως καὶ ἀπὸ εὐαρίθμους ἐθελοντὰς ἐκ τῆς ἐλευθέρου (π.χ. Μάνης), ἀλλὰ καὶ δούλης τότε Πατρίδος (π.χ. Κρήτης), ἀπήλλαξαν τὸν ἐθνικὸν των χῶρον ἀπὸ τὰς κακουργίας βουλγαρικῶν συμμοριῶν καὶ προητοίμασαν ἔτσι τὴν ἐθνικὴν του, δυστυχῶς ὄχι ὀλοκλήρου, ἀλλὰ κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος, ἀπελευθέρωσιν μὲ τοὺς ἐν συνεχείᾳ βαλκανικοὺς πολέμους.

Ἀλλὰ ἡ Πολιτεία εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὠλιγόρησε! Ὅπως ἄλλωστε συμπεριεφέρθη καὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Καποδίστριας» διοικητικῆς ἀναδιοργανώσεως, ὅποτε καὶ παρέλειψε νὰ ὀνομάσῃ «*Παῦλον Μελᾶν*» τὸν Δῆμον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπήχθη ὁ μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ οἰκισμὸς, ὅπου ἐθυσιάσθη ὁ πολὺκλαυστος ἦρως. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὄφειλεν ἡ Πολιτεία νὰ πράξῃ διὰ πολλοὺς λόγους, ἰδίως κατὰ τοὺς σημερινοὺς σκοτεινοὺς καιροὺς ὠργανωμένης καὶ συστηματικῆς πλαστογραφίσεως τῆς Ἱστορίας, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἐγχωρίους κονδυλοφόρους, ὡς καὶ ἀπροσχηματίστως εὐθείας ἐπιβουλής εἰς βάρος καὶ αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς καὶ ἑδαφικῆς μας ἀκεραιότητος.

Τὴν ὑπόχρεωσιν Πολιτείας ἀνεπλήρωσεν ὅμως τώρα εἰς τὸ καθῆκον τῆς ἡ ἰδιωτικῆς, ὅπως πάντοτε, πρωτοβουλία. Πράγματι, ἀρκετὰ σωματεῖα ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα μὲ ὀμιλίας καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις ἑορτάζουν τὴν ἐπέτειον. Ἐτσι καὶ ἡ φιλόπατρις Ὀμοσπονδία *Δυτικομακεδονικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν*, προερχομένη εἰς ἀναλόγους κατ' ἔτος διὰ τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα ἐκδηλώσεις, ὠργάνωσεν αὐτῇ ἐφέτος τὸν οἰονεὶ ἐπίσημον ἑορτασμὸν τῆς ἀνωτέρω 100 ἐτίας, μὲ πρόγραμμα *Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν*, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 10^{ην} τρέχοντος, ἀκολουθῶν κατὰθεσιν στεφάνων εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου καὶ τέλος ὀμιλίαν τοῦ Κυρίου *Ἰωάννου Μαζαράκη-Αἰνιάνου*, Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Μεγάλην Αἴθουσαν αὐτῆς (Παλαιὰν Βουλὴν), μὲ θέμα «*Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγῶνας καὶ ὁ Παῦλος Μελάς*».

Δὲν θὰ ἀξιολογήσω, οὔτε θὰ χαρακτηρίσω τὴν καθολικὴν ἀπουσίαν ἀπὸ τὰς οἰονεὶ ἐπίσημους αὐτὰς ἐκδηλώσεις τῶν ταγῶν τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου (κεντρικῆς πολιτικῆς σκηνῆς καὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως), ἀλλὰ καὶ τῆς ἡγεσίας τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἄλλων δημοσίων Ἀρχῶν. Μερικοὶ μόνον τῶν ὁποίων ἐθεώρησαν ἀρκετὸν νὰ ἀποστείλουν ἐκπροσώπους των, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς βαρετῆς

ύποχρεώσεως ... Διότι αρκεί ή επίσημανσις του γεγονότος της απουσίας, το όποιον άλλωστε ό καθείς δύναται νά αξιολογήσει και χαρακτηρίσει προσηκόντως. Περιορίζομαι λοιπόν εις ξηρά μόνον γεγονότα. Έτσι και προκειμένου περιή της Έκκλησίας θα περιορισθώ εις ξηρόν γεγονός άνοικείου επί του προκειμένου συμπεριφορᾶς της, συγκεκριμένως εις **άθέτησιν άναληφθείσης ύποχρεώσεώς της**. Και όχι μόνον.

Διότι, ένῶ τὸ Αρχιερατικὸν Μνημόσυνον εἶχε συμφωνηθῆ, νά γίνη εις τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, ὡς μὲ ἐβεβαίωσαν οἱ ἀρμόδιοι τῆς ὀργανωτρίας Ὀμοσπονδίας, μόνον ἐσχάτως, ὅταν προσῆλθον εις τὴν Μητρόπολιν ἀπλῶς πρὸς ὑπόμνησιν τῆς δεσμεύσεως, ἐδηλώθη εις αὐτούς, ὅτι ἡ Μητρόπολις εἶχεν ἄλλας ὑποχρεώσεις τὴν Κυριακὴν αὐτὴν καὶ τοὺς παρέπεμψαν εις τὸν Ναὸν τῆς *Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος* εις Πλάκαν. Ὅπου καὶ ἐγινε τὸ Μνημόσυνον, ένῶ, μὴ καταστάσης δυνατῆς τῆς ἐγκαίρου ἐνημερώσεως πάντων, ὁ κόσμος προσήρχετο εις τὴν Μητρόπολιν, τὴν ὁποίαν ὠρίζον αἱ ἔχουσαι ἀποσταλῆ προσκλήσεις, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁποίαν ἐπίσης ἐμνημόνευον καὶ ὅσαι ἐφημερίδες τῆς Κυριακῆς αὐτῆς (10.10.2004) ἐδημοσίευσον τὴν σχετικὴν πληροφορίαν ! Ποῖαι δὲ ἦσαν αἱ ἄλλαι «ὑποχρεώσεις» τῆς Μητροπόλεως ; Μά, ἡ ἐνθρονιστήριος τελετουργία τοῦ νεοεκλεγέντος Μητροπολίτου Νεαπόλεως Θεσσαλονίκης ! Δηλαδή, ὁ Αρχιεπίσκοπος ἔκρινεν, ὅτι ἐναντι τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῶν 100 χρόνων τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος καὶ τοῦ σχετικοῦ Αρχιερατικοῦ Μνημοσύνου προηγείται ἡ ἐνθρονιστήριος τελετὴ ἐνὸς νεοεκλεγέντος Μητροπολίτου ! Ἡ ὁποία ἐπὶ τέλους θὰ ἠμποροῦσε νά γίνη μετὰ τὸ Μνημόσυνον, μὲ καθυστέρησιν τὴν μόλις δεκαπεντάλεπτον περιῖπου διάρκειαν αὐτοῦ, ἢ ἔστω κατ' ἄλλην ἡμέραν ! Ἀκριβῶς λόγῳ τῆς δυνατότητος αὐτῆς φαίνεται, ὅτι πρόσχημα μόνον ἐχρησιμοποιήθη καὶ τὸ ἀληθῶς ἐθελόμενον ὑπῆρξεν ὁ ἐξοστρακισμὸς τοῦ Μνημοσύνου ἐκ τῆς Μητροπόλεως ! Ἐτσι ὁ Αρχιεπίσκοπος παντελῶς ἀδικαιολογήτως **καὶ ἠθέτησεν ἀναληφθεῖσαν δέσμευσιν** τῆς Έκκλησίας **καὶ ὑπεβάθμισε τὸ ἐθνικὸν γεγονός** μὲ τὸν ἐν λόγῳ ἐξοστρακισμόν του. Ἀλλὰ καὶ ἀπουσίασε προσωπικῶς ἐκ τοῦ Μνημοσύνου.

Ἄλλωστε δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ! Διότι καὶ κατὰ τὸν ὀργανωθέντα ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ἀθηνῶν τὴν 19^{ην} Σεπτεμβρίου 2004 ἐπίσημον ἑορτασμόν τῆς «Ἡμέρας Ἐθνικῆς Μνήμης τῆς Γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν Κράτος», μολονότι τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα προέβλεπεν Αρχιερατικὴν Δοξολογίαν-Δέησιν εις τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Χριστοδούλου, **καὶ** αὐτὴ ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ ἐξοστρακίσθη ἐκτὸς τῆς Μητροπόλεως καὶ ἐγινεν ὑπαιθρίως ἔμπροσθεν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἀειμνήστου ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης

Χρυσοστόμου, και εκ της τελετης απουσίασεν ο Αρχιεπίσκοπος ! Όπως απουσιάζει κατ' έτος συστηματικώς από όλας τας σχετικας έθνικου χαρακτηρος θρησκευτικας εκδηλώσεις, ως των έπετειων όχι μόνον του Μακεδονικου Αγώνος, αλλά και του Βορειοηπειρωτικου Αγώνος, ενάρξεως του Κυπριακου Αγώνος, της Μάχης της Κρήτης, απελευθερώσεως των Νήσων του Ανατολικου Αιγαίου, και ει' τινος άλλης. Έτσι ενλόγως ανακαλούνται εις την μνήμην μας προηγούμενοι προκαθήμενοι της Έκκλησίας μας, οι όποιοι, άκόμη και όταν ή επίσημος Πολιτεία και ό πολιτικός εν γένει κόσμος δι' εννόητους λόγους διαφυλάξεως των διεθνών σχέσεων της χώρας ήμποδίζετο εις επίδειξιν ενεργου ρόλου, όχι μόνον δέν απείχον παρομοίων εκδηλώσεων, αλλά και ήγούντο Πανελληνίων Επιτροπών, όπως του Βορειοηπειρωτικου ή του Κυπριακου Αγώνος...

Κύριε Διευθυντά, με βαθυτάτην οδύνην σημειώνω τὰ ανωτέρω. Με καμμίαν διάθεσιν σκανδαλισμου ή κριτικης οίουδήποτε. Ξηρά γεγονότα μόνον εκθέτω. Δι' αυτό και δέν προέρχομαι εις αξιολόγησιν της ανωτέρω τακτικης (πράξεων και παραλείψεων) πολιτικων μας ταγών και του προκαθημένου της Έκκλησίας μας, ως και των σκοπιμοτήτων, αι όποια δι' αυτης, ανεξαρτήτως εν συνειδητώς ή όχι, υπηρετουονται. Μόνη μου μεριμνα απλώς ή υπηρέτησις της αληθείας, ή όποια και μόνον σώζει, ιδίως εις εποχας έθνικης παρακμης, όπως ή σημερινή. Καί φυσικά προς υπόμνησιν, ότι οι πάντες πρέπει να συνταιριάζουμε τας πράξεις με τους λόγους μας. Διά να μη αναδεικνύουν οι τελευταίοι διάτρητον και υποκριτικόν τὸ θλιβερόν των προσωπειον.

*Με την προσήκουσαν τιμήν,
Χρήστος Α. Σαρτζετάκης*

www.sartzetakis.gr

< Έδημοσιεύθη εις την ΕΣΤΙΑΝ της Δευτέρας 18^{ης}.10.2004, σελ.10 >